

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatelky **T. Ch.**, zastoupené JUDr. Davidem Heryánem, advokátem se sídlem v Praze 1, Růžová 15, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 9. 2005 č. j. 56 Az 38/2005 – 32,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 27. 9. 2005 č. j. 56 Az 38/2005 – 32 byla odmítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 30. 3. 2005 č. j. OAM-495/VL-20-ZA04-2005, kterým byla zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Stěžovatelka podala proti tomuto rozsudku v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Namítala, že napadené usnesení je nezákonné pro nesprávné posouzení právní otázky soudem, dále pak, že toto usnesení trpí vadami spočívajícími zejména v tom, že při zjišťování skutkové podstaty, z níž správní orgán vycházel, byl porušen zákon co do ustanovení o řízení před správním orgánem takovým způsobem, který mohl ovlivnit zákonnost tohoto rozhodnutí a soud měl tudíž toto rozhodnutí zrušit, a dále, že zjištění správního orgánu nemají oporu ve spisu či jsou s ním dokonce v rozporu. Podle názoru stěžovatelky nebyly splněny podmínky pro odmítnutí její žaloby, a vzhledem k časové tísní a nedostatečné orientaci v právním řádu České republiky uvede konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje důvodnost své kasační stížnosti, v dodatečné lhůtě k výzvě soudu, a to prostřednictvím advokáta, o jehož ustanovení současně požádala. Z uvedených důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Protože kasační stížnost měla vady spočívající v tom, že neměla zákonem předepsané náležitosti, byla stěžovatelka usnesením krajského soudu ze dne 30. 8. 2006 č. j. 56 Az 38/2005 – 92 vyzvána, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto

usnesení doplnila kasační stížnost tak, aby bylo zřejmé z jakých důvodů rozhodnutí napadá a současně ji poučil, že nebude-li tento nedostatek v uvedené lhůtě odstraněn, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatelky doručeno dne 14. 9. 2006. Ve stanovené lhůtě stěžovatelka nereagovala a kasační stížnost požadovaným způsobem nedoplnila.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Stěžovatelka sice v kasační stížnosti výslovně uvedla, že kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., ale žádným způsobem tyto důvody nespecifikovala a nekonkretizovala. Své námitky formulovala jen velmi obecně. Navíc si nedostatečnosti kasační stížnosti byla vědoma, když v ní sama uvedla, že konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje důvodnost své kasační stížnosti, v dodatečné lhůtě k výzvě soudu, sdělí.

Skutečnost, že podání neobsahuje zákonem požadované náležitosti, brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. S ohledem na to, že stěžovatelka ani na výzvu soudu nedoplnila důvody kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud její kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, protože nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. prosince 2006

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu